

**עין משפט**‏‏
גור מצוה

י:

**אַלֵּא א"ב** ממונה עֲלֶיה ברבי חנניא בן תרדיון. פ"י נאמן כמותו אכל דניק כמותו לא דהא גבאלי דנימי אמוראלי לא היו נדיקים כמותו ולהכי נקט ר' חנניא בן תרדיון משום מעשה שכל לירו דאמר פ"ק דמסכת ע"ז (דף פ'.) מעות פורים נחמלו לי בזמנות של דקדק וחלקמים לעניים וכן צפרק

במה טומנין (שבת דף מט. וסס) דאמר

תפילין זריכין גוף נקי כאלישע לא דניק כאלישע קאמר אלא גוף נקי שדע לזהר שלא ישן בהם ושלא יפיה בהם קאמר ולא נקט אלישע אלא משום דאיתרחיש ביה ניסא א':

**עֲלִיּוּנִים** מִטְּמָה ותחתונים בַּמַּעֲלָה. פ"י ר"ח דאמר הגאונים שקבלה בידם רצ מפי רצ דעולם הפוך היינו שראש שמואל דהוה ימיז קמיה דרבי יהודה במה בהמה (סס דף נה.) גבי הדיא איתמח דאמיא וזוחא קמיה דשמואל ולא אשגח בה א"ל רב יהודה לית ליה למר אנטס אזנו מזעקת דל וגו': **ויבא** ויעש ה' כאשר דבר כי חטאתם וגו'. ואותה שעה עשה דקדק שהיה <sup>(י)</sup> מקנא להקדי"ה א"נ שהיה ממיר את ירמיה מן הויקים כדכתיב הסם: ולא

## השותפין פרק ראשון בבא בתרא

**נוסנה ואינו יודע למי נוסנה**. כדמסיים בסיפיה יתננה בכים של גבאי דקדק: דדכ עוקבא ור' אבא במס' כתובות (דף סו.): מר עוקבא הוה שד לענייא דשצנזומיה כל יומא ארבעה וזוי צלינורא דדשא דהרי שהעני אינו יודע ממני נוטלה והוא יודע למי נוסנה ור' אבא הוה צייר

בסודריה ושדי לאחוריה וממלא נפשיה לביני עניי והעני נוטלה ויודע ממני נוטלה ואינו<sup>(י)</sup> יודע למי נוסנה: **לדבר מלווה**. לפני תשמיש: **אמר לו בני תשא**. אם באת לשאת ראשם בהגבהה קח מהם כופר לדקדק: **כנגד זקניו כבוד**. אותם שחולקין להם כבוד בעולם הוה מחמת חכמת זקנתם: **עליונים למטה**. אותם שהם עליונים כאן מחמת עושרן ראימי שם שהם למטה: **וסחטונים למעלה**. ראימי עניים שהם בינינו שפלים שם ראימם חשונים: **ואנן** בעלי הילך אמינן היאך יש חשיבותינו: **כי סיני**. דאימינן הכא חשונים ונכבדים הכי אימינן הסם: **סרוגי מלגום וסו** לא. כלומר הך מלגא לחודא הוא דהוי בהו שנהרגו על קידוש השם<sup>(י)</sup> וסו לא הוה בהו: **סרוגי לוד**. לוליינס ופפוס אחים שהרגם <sup>(י)</sup> טורטורופוס הרשע בלודקיא כדאמרין במסכת מענית (דף יט.): על ידי גזירה שנגזרה על ישראל להשמיד על שנמלאת בה מלך הרגה ומשדו את ישראל עליה ועמדו האמי' הללו ואמרו מה נלם על ישראל אנו הרגנוה: **פ"ז דניק גמור**. על דבר הך ומתשבה זו: **כאן ציטלן וכאן בעובד כוכבים**. ישראל דעמן לשמים בין ימיה דין לא ימיה אינו מהרהר אחר מדת הדין אכל עכו"ם אינו נותן אלא ע"מ כן ואם לאו מתחרט: **יוס עברה סיוס הסוא**. ציוס הדין שמשעי בזנאות לפניה: **המודעי**. מהר המודעי הים: **ויזא ויעש פ' כאשר דבר כי חטאתם לה'** וגו'. נבחרלדן קאמר ליה לירמיה כשהיה מגלה את ישראל לבבל: **ציוס קליס ספגריס**. כשחלה זכות שצין ויצא לחלומות מעשה דקדק שלהן אז ישצרו: דלא

במשום דלחמו נתן ומימיו נאמנים וא"ר אבהו שאלו את שלמה איזהו בן העולם הבא אמר להם כל צשכנגד זקניו כבוד <sup>(י)</sup> כי הא <sup>(א)</sup> דיוסף בריה דר' יהושע חלש אינגיד א"ל אבהו מאי חזית א"ל עולם הפוך ראיתי עליונים למטה ותחתונים למעלה א"ל עולם ברור ראית ואנן היכי חזיתין [א"ל] כי היכי דחשבינן הכא חשבינן התם ושמעתי שהיו אומרים שהיו מי שבא לכאן לתלמודו בידו ושמעתי שהיו אומרים שהיו מלכות אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתן מאן ינינהו אילימא ר"ע וחבריו משום שהיו מלכות ותו לא פשיטא <sup>(י)</sup>בלאו הכי נמי אלא הרוני לוד תניא אמר להן רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו בני מהו שאמר הכתוב צדקה תרומם גוי וחסד לאומים חטאתי נענה רבי אליעזר ואמר צדקה תרומם גוי אלו ישראל דכתיב <sup>(י)</sup>ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ וחסד לאומים חטאת כל צדקה וחסד שאומות עובדי כוכבים עושין חטא הוא להן <sup>(י)</sup>שאינם עושין אלא להתגדל בו כמו שנאמר <sup>(י)</sup>די להון מהקרבין ניהוחין לאלהה שמיא ומצילין לחיי מלכא ובגויה ורעביד הכי לאו צדקה גמורה היא <sup>(י)</sup>והתניא האומר סלע <sup>(א)</sup> זה לצדקה בשביל שיחיו בני ובשביל שאוכה לעולם הבא הרי זה צדיק גמור לא קשיא כאן בישראל כאן בעובד כוכבים נענה רבי יהושע ואמר צדקה תרומם גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל גוי אחד וחסד לאומים חטאת כל צדקה וחסד שאומות עובדי כוכבים עושין חטא הוא להן שאין עושין אלא כדי שתמשך מלכותן שנאמר <sup>(י)</sup>להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה פרוק ועייתך במיחן עניין הן תהוי ארכא לשלותיך וגו' נענה רבן גמליאל ואמר צדקה תרומם גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל [וגו'] וחסד לאומים חטאת כל צדקה וחסד שעכו"ם עושין חטא הוא להן שאין עושין אלא להתיחר בו <sup>(א)</sup>וכל המתיהר נופל בגיהנם שנאמר <sup>(י)</sup>זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון ואין עברה אלא גיהנם שנאמר <sup>(י)</sup>יום עברה היום ההוא אמר רבן גמליאל עדיין אנו צריכין למודעי רבי אליעזר המודעי ואמר צדקה תרומם גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל גוי אחד וחסד לאומים חטאת כל צדקה וחסד שעכו"ם עושין חטא הוא להן שאין עושין אלא להחרף אותנו בו שנאמר <sup>(א)</sup>ויבא ויעש ה' כאשר דבר כי חטאתם לה' ולא שמעתם בקולו והיה לכם הדבר הזה נענה רבי נחוניא בן הקנה ואמר צדקה תרומם גוי וחסד לישראל ולאומים חטאת אמר להם רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו נראין דברי רבי נחוניא בן הקנה מדברי ומדבריהם לפי שהוא נותן צדקה וחסד לישראל ולעכו"ם חטאת דהוא גמיי אמר הוא רבני להם רבן יוחנן בן זכאי כשם שהחטאת מכפרת על ישראל כך צדקה מכפרת על אומות העולם: איפרא חורמיז אימיה דשבור מלכא שדרה ארבע מאה דינרי לקמיה דרבי אמי ולא קבלינהו <sup>(א)</sup> שדרינהו קמיה דרבא יקבלינהו משום שלום מלכות אמר רבי אמי איקפד אמר ליה <sup>(א)</sup>ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה ורבא משום שלום מלכות ורבי אמי נמי משום שלום מלכות דאיביעי ליה למפלוגינהו לעניי עובדי כוכבים ורבא נמי לעניי עובדי כוכבים יחביניהו ור' אמי דאיקפד הוא

בכובים וחסד לאומים חטאת כל צדקה וחסד שאומות עובדי כוכבים עושין חטא הוא להן שאין עושין אלא כדי שתמשך מלכותן שנאמר <sup>(י)</sup>להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה פרוק ועייתך במיחן עניין הן תהוי ארכא לשלותיך וגו' נענה רבן גמליאל ואמר צדקה תרומם גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל [וגו'] וחסד לאומים חטאת כל צדקה וחסד שעכו"ם עושין חטא הוא להן שאין עושין אלא להתיחר בו <sup>(א)</sup>וכל המתיהר נופל בגיהנם שנאמר <sup>(י)</sup>זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון ואין עברה אלא גיהנם שנאמר <sup>(י)</sup>יום עברה היום ההוא אמר רבן גמליאל עדיין אנו צריכין למודעי רבי אליעזר המודעי ואמר צדקה תרומם גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל גוי אחד וחסד לאומים חטאת כל צדקה וחסד שעכו"ם עושין חטא הוא להן שאין עושין אלא להחרף אותנו בו שנאמר <sup>(א)</sup>ויבא ויעש ה' כאשר דבר כי חטאתם לה' ולא שמעתם בקולו והיה לכם הדבר הזה נענה רבי נחוניא בן הקנה ואמר צדקה תרומם גוי וחסד לישראל ולאומים חטאת אמר להם רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו נראין דברי רבי נחוניא בן הקנה מדברי ומדבריהם לפי שהוא נותן צדקה וחסד לישראל ולעכו"ם חטאת דהוא גמיי אמר הוא רבני להם רבן יוחנן בן זכאי כשם שהחטאת מכפרת על ישראל כך צדקה מכפרת על אומות העולם: איפרא חורמיז אימיה דשבור מלכא שדרה ארבע מאה דינרי לקמיה דרבי אמי ולא קבלינהו <sup>(א)</sup> שדרינהו קמיה דרבא יקבלינהו משום שלום מלכות אמר רבי אמי איקפד אמר ליה <sup>(א)</sup>ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה ורבא משום שלום מלכות ורבי אמי נמי משום שלום מלכות דאיביעי ליה למפלוגינהו לעניי עובדי כוכבים ורבא נמי לעניי עובדי כוכבים יחביניהו ור' אמי דאיקפד הוא

בכובים וחסד לאומים חטאת כל צדקה וחסד שאומות עובדי כוכבים עושין חטא הוא להן שאין עושין אלא כדי שתמשך מלכותן שנאמר <sup>(י)</sup>להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה פרוק ועייתך במיחן עניין הן תהוי ארכא לשלותיך וגו' נענה רבן גמליאל ואמר צדקה תרומם גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל [וגו'] וחסד לאומים חטאת כל צדקה וחסד שעכו"ם עושין חטא הוא להן שאין עושין אלא להתיחר בו <sup>(א)</sup>וכל המתיהר נופל בגיהנם שנאמר <sup>(י)</sup>זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון ואין עברה אלא גיהנם שנאמר <sup>(י)</sup>יום עברה היום ההוא אמר רבן גמליאל עדיין אנו צריכין למודעי רבי אליעזר המודעי ואמר צדקה תרומם גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל גוי אחד וחסד לאומים חטאת כל צדקה וחסד שעכו"ם עושין חטא הוא להן שאין עושין אלא להחרף אותנו בו שנאמר <sup>(א)</sup>ויבא ויעש ה' כאשר דבר כי חטאתם לה' ולא שמעתם בקולו והיה לכם הדבר הזה נענה רבי נחוניא בן הקנה ואמר צדקה תרומם גוי וחסד לישראל ולאומים חטאת אמר להם רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו נראין דברי רבי נחוניא בן הקנה מדברי ומדבריהם לפי שהוא נותן צדקה וחסד לישראל ולעכו"ם חטאת דהוא גמיי אמר הוא רבני להם רבן יוחנן בן זכאי כשם שהחטאת מכפרת על ישראל כך צדקה מכפרת על אומות העולם: איפרא חורמיז אימיה דשבור מלכא שדרה ארבע מאה דינרי לקמיה דרבי אמי ולא קבלינהו <sup>(א)</sup> שדרינהו קמיה דרבא יקבלינהו משום שלום מלכות אמר רבי אמי איקפד אמר ליה <sup>(א)</sup>ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה ורבא משום שלום מלכות ורבי אמי נמי משום שלום מלכות דאיביעי ליה למפלוגינהו לעניי עובדי כוכבים ורבא נמי לעניי עובדי כוכבים יחביניהו ור' אמי דאיקפד הוא

אמר ליה ליה לרבא ביבש קצירה תשברנה. כלומר כעין שהקציר מבושל יפה משרבין אותו כך כשימלא ספקס ומגשר אותם מחטאתם תשבר וזרעם נשים באות מאירות כגון ארתיי מורי כלומר שאפי' הנשים (אין) יכולין למשל בו והכי עבדי רבא דקביל צדקה מהן ליתמישך מלכותן בזכות הצדקה: ור' אמי דאקפד לא סיטמה קמיה דחילקי לעניי עובדי כוכבים דאין להם זכות בכך:

#### מסורת הש"ס

(א) ע"ז דף פ"ז, (ב) נגעי' איתא רבא, (ג) ספסות ג. ונסס איתא כי הא דיוסף בריה דר' יהושע בן לוי חלש ואיתנגיד כי הדי א"ל (י"א, ד) ונ"ק. מס. מחמנות (י"א, ט) ס"ל דהא איבא מעשיש טובים בלאו ה"נ אלא (י, ו) ס"ל לפי שאין עושין ס' וכן כטלן, (י) ספסות מ. ר"ה ד, (ח) נלקמן עמ' ע"ש ע"ז, (ט) כפ"י: והוא ע"ז, (י) כפ"י: על הסוד, (ז) ז"ל טורייס,

#### תורה אור השלב

1 פור נתן לאבינוס צדקתו מעדת לעז קרנו תרומ כבבדו:

החלים קיב ט
2 הוא מרומים ישבן מצדות סלעים משגבו לתמו בן נתן מיקון נאמנים:

3 והפרה חלגנה ובשהה תהפא פי מלך ז? צבאות אר? ציון ובירושלם ונגד זקניו כבדו: ישיהו כי כן

4 צדקה תרומם גוי וחסד לאמיס חטאת:

משלי יד לד
5 ומי כעמך בישראל גוי אחר. בארץ אשר חלבו אלהים לפחות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לבם הנדוקא חרואת לארץ מפני עמך אשר פדית את ממצרים גוים ואלקי: שמאל ב כ נ

6 די לתון מהקרבין ניהוחין לאלה שמיא ומצילין לחיי מלכא ובגויה:

7 לתן מלכא מלכי ישפר יקלך והקציר בצדקה פרק וצחקם כמון צנן תן תרוא ארכה לשלותיך:

דיאל ד כד

8 וז יחיר לץ שמו עושה בעברת זדון: משלי כא כד
9 יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שהא ומצוקה יום חשך ואפלה יום צון וצרפלי:

צנניה א ט

10 וקא ויעש ז? כאשר דבר כי חטאתם לה' ולא שמעתם בקולו וזתה לבם דחבר זתוה ירמיס מ ג
11 ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בעית הוא על כן לא דרמנו עשדו ויצדו לא דקצנו: ישיהו כי יא

#### הגהות הב"ח

(א) גמרא יא ה' דרב יוסף כמיה דר' יוסע: (ב) שם סלע זו לדקדק: (ג) שם שדרתינהו קמיה דרבא: (ד) תוס' ד"ס ויצא וכו' עשה דקדק שהיה נראה כמקנא להקדיס:

#### מוסף תוספות

א. דמסתמא כיון שנעשה לו נס בתפילין היה זהיר בהן והיה לו גוף נקי. מוס' שנת מט.

#### רבינו גרשום (תשרץ)

שאמרו הרבה אומות עושין חטאת הוא להן מכלל דהא ריבי' דריש היא קיבש שחטאת קרבן חטאת מכפר על ישראל: לקמיה דרבי אמי דהוי גבאי ליתנם לדקדק: איקפד רבא עבד דקבלינהו:

אמר ליה ליה לרבא ביבש קצירה תשברנה. כלומר כעין שהקציר מבושל יפה משרבין אותו כך כשימלא ספקס ומגשר אותם מחטאתם תשבר וזרעם נשים באות מאירות כגון ארתיי מורי כלומר שאפי' הנשים (אין) יכולין למשל בו והכי עבדי רבא דקביל צדקה מהן ליתמישך מלכותן בזכות הצדקה: ור' אמי דאקפד לא סיטמה קמיה דחילקי לעניי עובדי כוכבים דאין להם זכות בכך:

צב א ב מיי פ"י מהל' מתנות עניים בלכה ח פתג עזין קטב עוש"ע י"ד ס' רמט טק"ז: צב ג ד מ"י ט"ס פ"ח בלכה ט פתג ט"ס עוש"ע י"ד סימן ננד טק"ז ב:

#### מוסף רש"י

אינגיד. גוט ופסחה רוחו (פסחים ג.) עליונים למטה. חזון שהיו כאן חסודים ראימי קליס ואנן. תלמידי תמיס (סס.), הרגיז מלכות ותו לא. לא הוה עבין תמלס אמת שחטבו עולס אלא זו בלכד (סס.). הרגיז לוד. עני חוסס שהקפו עמון על ישראל, שהיו על עמון הריגת בת מלך. שהי מתילן אותה על כל ישראל (סס.). חז דייק גמור. אם ניכל זכ, ולא אמרין שאל לשמה ששה, חלל קייס מלח וסלח טעיה לעשות דקדק ומתמין אף להלאה עמם שחכס כל לעולם הבא לו שחיי בניו (סס.). כאן בישראל. שגלן לשום ואם מטיעין לו מחיי אינו קורא גמור, אלא מלח הסיורין בעני, אכל עובד כוכבים אם אין מטיעין לו נכמולו קורא תגר (ר"ח ד.). יום עברה היום ההוא. ציוס הדין שמשעי בזנאות לעניי עובדי כוכבים לניהם ע"ז י"ח.

#### רבינו גרשום

בתפלה: ואינו יודע למי נוסנה. לאפוקי מר עוקבא דמה לדקדק אצטורא ודישא של בני העני לא היה יודע מי נתנה שם ומר עוקבא ידע איזה עני נתלה. נוטלה העני ואינו יודע ממני נוטלה. לאפוקי דר' אבא דצייר בסודריה ומפסילו לאחוריו ואינו עני ושרי ושל. עני היה יודע כי נוסה ור' אבא אינו יודע איזה עני נוטלה: יתן לארנקי של צדקה ולא ידע העני מי נתן והתותן לא ידע מי נטל: יסמח אשתו דברר מצוה שקדנה שלא בזמן עתה: אלא א"כ ממונה עליה כר' חנניא בן תרדיון שהיה אדם גדול והיה יודע לבדוק למי יתן אלמא (דלא דאי' לא) מצינן למשכח ממונה כגון זה. הוא עצמו מספור ונתון. כי אמרין נמי ריתן לארנקי בביש ממונה עליה כר' חנניא בן תרדיון. אמר לו כבי חשא. משום דכתי' שם ונתנו איש כופר נפשו: אמר להן כל שכנגד זקניו כבוד. זה שקנה חסד כלומר כל שחולקין לו כבוד בשביל חסותו ולא משום עושר: עליונים למטה. כלומר אותן שהן עליונים בעולם הזה בשביל עושרם ולא בגין חכמתם ורשם בעולם הבא שרוין למטה: ותחתונים בעולם הזה שהם חכמים ומסכנין וכו' מעשים טובים לא חשיבי הכא. לעולם הבא שרוין למעלה: ואנן כאן. כלומר אין תלמידי חכמים (האריך) חושבין אותם הם כי הוי דחשיבין חטא חשיבין התם והיינו נגד זקניו כבוד: ותלמודו עבדי. בגיטא: פ' עקיבא ועשרה חביריו. פשיטא כלומר בלא זכותא דהוי דחזיקין

בגמרים: חרוני לוד. שפעם אחת נמצאת בן מלך חרונה ומושלבת ברחוב ולא נודע מי הרגה וחשדו לכל היהודים ורצה המלך לשלוח יד בכולן עד שבאו שנים ומסרו עצמן ויאמרו שהן חרונה והצילו את כולם על ידן: כאן בישראל. דאי מעלייתא היא דאפינ' לבו לשמים לנש מצוה אבל הרבה אומות אין עושין אלא לצורך עצמן ולא לשם שמים ומשום הכי דלא עבדוהי צדקה כר': רבינו יעקב וגו' כי היא נאנא מחריפין אותן. ור' נחוניא דריש הכי צדקה תרומם ישראל חסד דמשים צדקה וחסד לישראל. וכל מה



עין משפט  
נר מצוה

קב א ב ג ד מ"י פ  
מחלוקת שבנים הל' א ד  
סמג עשין ק"ט ע"פ ח"מ  
סמ"ק ע"פ קמ"ד  
קב א ב ג ד מ"י פ  
ע"פ ח"מ א הל' ו ע"פ ח"מ  
קמ"ד א הל' ו ע"פ ח"מ  
קב א ב ג ד מ"י פ  
ח"מ ס' קב עמ"ק ו  
קב ח ט מ"י פ  
הלכה ח סמג פ  
ע"פ ח"מ א קב עמ"ק ט  
קב א ב ג ד מ"י פ  
מ"י פ ח"מ א הל' טו  
ח"מ א ע"פ ח"מ  
ס' קב עמ"ק ו  
קב ב ח מ"י פ  
ע"פ ח"מ א ע"פ ח"מ

סוף רש"י

אכסדרא דבי רב. שיש לה ד'  
דפנות אלא שאין מגיעות לסכך  
(מנחות לג:). אינדרונא.  
קמבר"ל (שם). באכסדרא  
רומייתא. עשייה חלומות חלומות  
וקורין לויא"י (שם).  
מכאן שייך לעמוד הבא

[illegible]

## רבינו גרשום

המסכרסרס וכו' פשוט  
המלמרים שיש להם  
הסכך (כ) ודופן רביעית אורה  
מנעת חשך משום שהיא אורה  
מפני שהיא אורה מסכרסרס יש לו  
המלמרים ומקשין אסכרסרס וכו'  
אשרה אורה מלמלי אורה וכו'  
המלמרים יש להם אמות:  
המלמרים ורומאית דיש להם  
המלמרים מנעוהו לכוך ומנעוהו  
רביעית מנעוהו וכו' עליה  
פי' כולה מנעוהו גדולת  
כח פמלין כח אורה שקרין  
קלוש' ופחח מאכסציות  
מנעוהו מנעוהו מנעוהו  
פחח שיש לו ר' אמות אף על  
לזה הורה סביב הלחות  
גדולת אכל ר' לאסכרסרס  
העומדת על קנדרסין. (לאסכרסרס)  
המלמרים שיש לו ר' אמות מנעוהו  
מפני שהיא אורה מלמלי שיש להם  
פחחין ואף כח ברורה אורה  
ועשין ורומאית נסר אחר

[illegible]

(א) הוא ר"ת כן פי' המורה. (ב) הוא ר"ת לא מפי המורה.

٤٨:

**הבא אפשר דמעיי' לגואי ומפרק.** פרש"י דסתם אכסדרה א חין לה

לפנות כלל וברם נמי בסוף פ' כל גגות (שביעין דף ז': ושם)  
 כ' לית ליה לשמואל פ' תרקה ד' אלב ג' לית ליה פירוש  
 ליה לשמואל פ' תרקה יורד  
 אכל מייחד ליה פירוש  
 אמות לפני פתחו אמו  
 אין לה ד' אמות מ'  
 משאו הכא אפשר  
 מתיב רב ששת און  
 שערי אכסדראות יש  
 ההיא<sup>6</sup> באכסדרה ד'

[illegible]

פ"י לעצמה שאין (ה) אחרונה משתמשת עמה וחילוניה משתמשת לעצמה דלעיל אין פירושו כמו זה אלא לעצמה שאינה משתמשת עם אחרות:

## השותפין פרק ראשון בבא בתרא

אכל מיוחד ליה פיתא. שהיה לו פתח לסוף ביתו אלל החפירה ודקר אותו פתח היה רבול להשליך הגרעינין ולטעון אין לו בשר בשביל החפירה אלל ד' אמות שלפני אותו פתח: אכדורה. שיש ו' לו מן הפתח לחצר: אין לו ד' אמות. בחזקת החצר: טעמא אמור רבנן שיש לפתח בית ד' אמות

בזהר: **משום פירוק משאו**. שיפסק  
 עם משאו מעל חמורו לפי ששקם  
 בית אינו פנוי ממילים ואף אפשר  
 להכניס חמור עם משאו בבית לפרק  
 לשם: **הכל**. באכסדרה כיון  
<sup>א</sup> להיות לה דפנות ואפשר דמעילי  
 לגאו ומפרק: **אכסדרה דבי רב**.  
 דפנות קצבי לה אלא שמוקפות  
 חלונות: **אכסדרה רומייתא**. מוקפות  
 דפנות מנוכות שאין מגיעות לתקרה:  
**זים שער**. בית קטן שלפני פתח  
 טרקלין וקורין לו פורקא"ל **בגלי**.  
**מרפסת**. אלוי"ר והרבה פתחי  
 עליה שמוחין לו וכו'ן עולין דרך  
 סולם אחד שקורין **גריי"ד**: **חין לן**  
**אלא אכרע תמוס**. אין בינו אלא

רגלי הקולם: נול של תרגולנין.  
 צום קטן שמגדלין צו תרגולנין ויש  
 צו פתח להלח: יש לו ר' אמוס.  
 בחצר או אל: מטפס ועולה. התרגולנין  
 מטפס וטורח ועולה דרך ראש הכותל  
 למוך הלול: צום הלוי מקורה צו'.  
 אלו: אמות להלח יש לו ר' אמות  
 או פסח: לא מצטיין קירוייו מגליו.  
 והלוי: שאינו מקורה ללד החלח ראין  
 לו ארבע אמות בחצר דהא אפשר  
 דמעיל' תמור בשאאו ויפרקם  
 שאין דרך להלח כל'ס' צ'חצר' שאינו  
 מקורה: אלא פסח קירוייו ללד החלח.

וגילוייו ללד פנים נני אין לו ד' אמות  
דאס אפער דמעיל חמור עד הילוי  
ומפרק: **למבוי אחר**. כגון בית  
שני ומבואות: **אין מבוי מעכבין**.  
(י) אבני מבוי אחר שאינו רגיל אלס:  
**אכסניא**. חיל של מלך המוטל על בני  
העיר לתת להן אכסניא בצמיה:  
**לפי בני אדם**. הדרים צבית:  
**מתקלקל**. פס פסחים. לולל עדות  
לפי ערך הפסחים השליכו שם שם  
שנעשית אשפה: **שקשקש** לספוס כנגד  
**פסחו**. להקוף חמילה סביבות ד"א  
שיש לו צמיוה כנגד פתחו: **שמרנה**  
(ע"ס) שדך. שהולך מראש  
(י"ט) עד לז' סופו קרץ להקוף סביב  
החמילה: **חמש חלרות הפסחאות**  
**למבוי**. זו אלל זו להצריק וסמס  
מבואות סתומין כן צספון ואחד  
מבואות פתוח לר"ה: **סולל משמשהו**  
**צמיו עם החילוה**. כנגדה שהרי  
לכולל יש דרך צמיו ללאת דרך  
ראש לר"ה וכל שיש לו דרך יש לו  
שמשים שאינו מעכב עד למבוי:  
**והחילוה משמשהו לעמלה**. כנגדה  
צרות המבוי אלל לא כנגד צרבותו  
שאין לה עליהן דרך: **משמשהו לעמלה**.  
לגדה וקשף לרר הווא דאמר כולן  
מעכבין והחלוים מעכבין על  
הפנימיים: **היה ספוס**. שהיה לו  
מקודם פתח פתוח לו וסמנו ולאחר

וזמן נמלך לפותחו: כולם משתמשים במצוי. בכל המצוי ואפי' חילון על הפנימי: שלא פרץ פלימיו. כשנכתם פתחו לא סלק מוזוחו<sup>(1)</sup> ומשקוף ומפתן דגלי דעמיה דלא סלק נפשיה וסופו לפותחו לאחר זמן:

הסיבות נגדו נחשבו שיש להם זכות להחליט על דרכי שילובן בין מכלכל כלכלי לרוב וזאת אף על פי שהם לא יזכו לזכות הצבעה. אולם, הסיבות נגדו נחשבו שיש להם זכות להחליט על דרכי שילובן בין מכלכל כלכלי לרוב וזאת אף על פי שהם לא יזכו לזכות הצבעה. אולם, הסיבות נגדו נחשבו שיש להם זכות להחליט על דרכי שילובן בין מכלכל כלכלי לרוב וזאת אף על פי שהם לא יזכו לזכות הצבעה.

## מסורת הש"ס

(א) [מנחות לג:], (ב) [תרגום של  
החדרה אדירון], (ג) [ז"ל דאין],  
(ד) [בדפויי בחי ועי' רש"ש],  
(ה) [ז"ל אחרת ועי' רש"ש],

## הגהות הב"ח

(א) נטריא היו ארבעה או פתוחים  
נחמשה נמים  
למפרסת: (ב) שם ר"מ מרב  
ולמי כלי' וזות י' נמחק:  
(ג) רש"י ד"ה אכסדרה שיש  
לה פתח לתור כלי' וז' מן  
וזהו י' נמחק: (ד) שם ר"מ  
מיו מביע מטיבין בני מני  
האחר כל"ל: (ה) ד"ה שמרנה  
י' ההורק מלאכו לצד סופ  
כל"ל וז' עד נמחק: (ו) ד"ה  
של פך וז' מוזומו ומשקופו  
ומפתח נגלי:

לעזי רעש"י

פּורק"א. אכסדרה. אלוי"ר  
[אלידוי"ר]. גוּזוּטֶרָה,  
מרפסת.  
דגרי"ד מערכת מדרגות.

## מוסף תוספות

א. בבקעה. פ"י חס'   
 עינין זל: ר. וכמ'   
 ששוחזכת (לגבי רב אסי)   
 היה, אחד ר. אסי   
 ואחד רב אסי, הכי נמי   
 היה אחד רב אמי ואחד   
 רב אמי. ש"ע"ק נס'   
 מוס' חל"ש. ג. קמס   
 ברייתא (דרש) לכל   
 בני אדם, שכל הקודם   
 בהם זכה. רמב"ן. וש"ס.   
 ד. ולהוציא מכלל המבוי.   
 ש. ה. כי כשחמצת המבוי   
 ויהיה בו דחק מפני ב"צ לא   
 יוכלו לעבור ויארילו להם   
 דרך. רעש"ל.

רבינו גרשום (המשך)

[illegible]

ליה כר"ש בן אלעזר. (ס' כפ"ח)  
 יהוה שאל רשות לעבור דרך  
 הנה (לו) לעבור עליה. וסבלי אם  
 לעבור עליה. וכיון וסבלי אם  
 תת שהיא פנימית דהשתא נמצא  
 ינוי עצמה כדי שלא יעבור ונמצא  
 דא לאמן דאמר אחד מבני מבוי  
 הוה על זה לסתום מפני שמרבה  
 רשות לעבור ולסתום בפני  
 דא ידעיה לכולן ושמשיה למבוי  
 וליה לסתום בפני כולן כך לכולן  
 ואם היה פתח פתוח לכתחילה  
 וליו. אמר רבא לא שנו דאין

